

noszságok fekete felhőin, az tudja legeredményesebben kieszközölni Isten irgalmát erre a szerencsétlen nemzedékre.

Meg is indult az engesztelés szerte a világon.

A leghatásosabb engesztelés természetesen a *szentmiseáldozat* felajánlása, Jézus keresztfa-áldozatának megújítása oltárainkon. A hívek törekszenek minél több szentmisét följánlani és az általuk felajánlott szentmisén gondolataikat és jószándékait a pap áldozótányérkájára tenni. Szívesen és egyre növekvő számban jelennek meg a hétköznapi szentmisén, hogy ezzel engeszteljék az Úr Jézus szentséges Szívét a bűnös és lanyha hívek vasárnapi szentmismulasztásaiért.

A fatimai Szűzanya nagyon sürgeti a *szentáldozást*. Kérése mindig több megértésre talál. A hívek mindig jobban átérzik, hogy csak akkor mennek haza igazán megvigasztalódva és megerősödve a szentmiséről, ha a szentmisébe buzgó énekléssel bekapcsolódnak és ha a miséző pappal együtt az Úr Jézust a szentáldozásban ők is magukhoz veszik. Örömmel közlöm Kedves Híveinkkel, hogy egyházmegyénkben az elmúlt 1948. esztendőben több mint egymillióval nagyobb a szentáldozások száma, mint az előző évben. Ő, bár meghallgatná a szentségi Úr Jézus annyi sok buzgó lélek imáját és megmentene bennünket a jövőben minden nagyobb veszedelemtől!

A fatimai Szűzanya nagyon buzdít bennünket továbbá az *engesztelő rózsafüzér* imádkozására. Azt kérte, hogy engesztelési szándékunkat a szentolvasó minden tízede után a fohással fejezzük ki: „Ő, Jézusom, bocsásd meg bűneinket. Ments meg minket a pokol tüzétől és vidd a mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra.“ Ez a fohász kifejezi, hogy először nekünk kell saját magunk számára bűnbocsánatot szereznünk, csak így leszünk méltók az engesztelésre, azután, hogy riadtan kell menekülnünk a pokol rettenetes veszedelmétől és végül, hogy irgalmat kell kérnünk azoknak, akik legjobban rászorulnak irgalomra vagyis akik leginkább gyötrődnek a kísértő sátán hatalma alatt. A Szűzanya int bennünket arra, hogy elmélkedve imádkozzuk a szentolvasót, vagyis — mint ő mondja, — „ki-

sérjük el őt“ földi életének különböző emlékezetes helyeire, mégpedig azért, hogy a rózsafüzértitkokat figyelemmel átgondoljuk. Még azt az óhaját is nyilvánította, hogy buzgón tartsuk meg az *első pénteket* és csatoljuk hozzá az *első szombatot*. Az első szombatot a szentgyónás, a szentáldozás és a rózsafüzér elvégzésével, valamint 15 perces elmélkedéssel szenteljük meg. Aki öt első szombatot így megtart, annak megígéri a Szűzanya, hogy nem fogja őt elhagyni halála óráján.

Mikor tovább keressük, mit tudnánk még a Szűzanya szeplőtelen Szívének vétkeink engeszteléséért és kéréseink meghallgatásáért felajánlani, rávetődik tekintetünk izgalmas, aggodalmas életünkre, nélkülözéseinkre és terhes munkánkra. Ő, emeljük csak fel kezünket az ég felé és rakjuk azt tele küzdelmes jelenünk mindennapi gondolataival és ajánljuk fel készséges lelkületünket az Úrnak, hogy az Ő kezéből alázattal elfogadunk minden terhet és minden megpróbáltatást. Sőt ne csak imáinkat, áldozatainkat, küszködéseinket, hanem egész magunkat, szívünket minden érzelmével és vágyával ajánljuk fel a Szűzanya szeplőtelen Szíve által az ég Urának s így esedezünk, hogy hallgassa meg forró kéréseinket és irgalmazzon nekünk.

Váratlanul ránk szakadó csapások idején egyik-másik hívő megroppan, szinte elkábul és ilyenféle panaszra nyílik ajka: Miért engedte meg ezt a jó Isten? Ezeket a bánatos szenvedőket szeretném most odavezetni Jézus szentséges Szívéhez és a Szűzanya szeplőtelen Szívéhez. Mikor az Úr Jézus a keresztfán függött, hét fájdalmas szóval adta tudtunkra, mit érez. A legmegrendítőbb közöttük ez a kiáltás volt: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?“ Ez a fájdalmas panasz nem azt jelenti, hogy Jézusban az isteni és az emberi természet elvált volna egymástól, hanem csak azt akarja Jézus velünk közölni, hogy szörnyű testi szenvedései mellett a legkéservesebb lelki szenvedések kelyhét is kiürítette értünk. Vállalta az Istentől való elhagyatottság szívet marcangoló érzését, kínját, hogy a kétségbeesés órájában bennünket saját példájával megvigasztaljon. Istentől való ilyen elhagyatottságában vigasztalására és engesztelésére szolgált